

ສາວຕຸລື ກີຣໂກ ກຸລປຸຕົໂຕ ສຕຸຖາ ອມມເທສນໍ ສຸດວາ ນິກຸ່ມມີຕຸວາ ປັພື້ນໂຕ ລທູ້ປສມປົມໂທ ສຸນຍາກຸ່ມຕູເຄຣວ ນາມ
ຫຼຸດວາ ກຕິປາເຫເນວ ອຣທຸຕໍ່ ປາບຸນີ ໆ

ໄດ້ຍືນວ່າ ອ. ກຸລບຸຕ ດັນທີ່ໃນພຣະນັກຊື່ວ່າສາວຕຸລື ພັກແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະນັກທີ່ຂອງພຣະສາສດາ ອອກໄປແລ້ວ ບວຊແລ້ວ
ຜູ້ມີອຸປສມບທຸນໍາໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ຂື້ອວ່າສັງໝຽກຂົມຕູເຄຣວ ເປັນ ບຣຣລຸແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະວທັດ ໂດຍວັນເລັກນ້ອຍນັ້ນທີ່ຢາ ໆ

ຕະສູລ ກັນຍົງໂລ ປຸດຕໍ່ ລົງຕຸວາ ເຕຣສູລ ນາມໍ ອກາສີ ໆ

ອ. ນ້ຳໜ້າຍຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດ (ຂອງພຣະເຕຣວ) ນັ້ນ ໄດ້ແລ້ວ ຊຶ່ງບຸຕ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຊຶ່ງຫົ່ວ ຂອງພຣະເຕຣວ ໆ

ໂສ ກາຈີເນຍສັງໝຽກຂົມຕູເຄຣວ ນາມ ຫຼຸດວາ ວຍປປຸຕົໂຕ ເຕຣສູລ ສັນຕິເກ ປັພື້ນໂຕ ລທູ້ປສມປົມໂທ ອົບຸຕຣສົມື
ຄາມກາຣາເມ ວສລີ ອຸປຄນ່ມຕຸວາ “ເອກໍ ສຕຸທ່າທຸດໍ ເອກໍ ອຸກສຫຫຼຸດນຸ່ມຕິ ເທວ ວສສາວາສຶກສາງເກ ລົງຕຸວາ “ອຸກສຫຫຼຸດໍ
ອຸປ່ມາຍສູລ ເມ ກວິສຸສົຕິ ສລລາກເຫຼຸວາ (P130) “ສຕຸທ່າທຸດໍ ມຍໍ ກວິສຸສົຕິ ຈິນເຫຼຸວາ ຖຸດາວໂສ “ອຸປ່ມາຍ
ປລສີສສາມີຕິ ອາຄຈຸນໂຕ ອນຸຕຣາມຄຸເຄ ປິນຫາຍ ຈຣນໂຕ ອາຄນ່ມຕຸວາ, ເຕຣ ວິທາຮ່ ອනັດເຕເຍວ, ວິທາຮ່ ປວິສີຕຸວາ
ເຕຣສູລ ທິວງາງຈານໍ ສມມຸ່ນ້ມຕຸວາ ປາທັກໍ ອຸປ່ມາຍເປົ້ວວາ ອາຄມນ່ມຄຸຄ ໂໂລເກນໂຕ ນີ້ທີ ໆ

(ອ. ບຸຕ) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ຂື້ອວ່າສັງໝຽກຂົມຕູຜູ້ເປັນຫລານ ເປັນ ຜູ້ຄົງແລ້ວ ຊຶ່ງວ່າຍ ບວຊແລ້ວ ໃນລຳນັກ ຂອງພຣະເຕຣວ ຜູ້ມີອຸປສມບທຸນໍາ
ໄດ້ແລ້ວ ເຂົ້າໄປຈຳແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະຊາ ໃນອາຮາມໄກລັບນຳ ແກ່ງໄດ້ແກ່ງທີ່ນີ້ ໄດ້ແລ້ວ ຊຶ່ງຝ້າສ້າງກອນບຸດຄລົງຕາຍແກ່ກົກ່ຽວ້ວ່ອງ
ຕລອດພຣະຊາ ທ. ສອງຜົນ ຄືວ (ຊຶ່ງຝ້າສ້າງ) ຜົນທີ່ນີ້ ອັນເມືສອກເຈັດເປັນປຣະມານ, (ຊຶ່ງຝ້າສ້າງ) ຜົນທີ່ນີ້ ອັນເມືສອກແປດ
ເປັນປຣະມານ ກຳທັດແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ພ້າ) ອັນເມືສອກແປດເປັນປຣະມານ ຈັກມີ ແກ່ພຣະອຸປ່ມາຍ ຂອງເວົາ” ດັ່ງນີ້ ຄິດແລ້ວ ວ່າ
“(ອ. ພ້າ) ອັນເມືສອກເຈັດເປັນປຣະມານ ຈັກມີ ແກ່ເວົາ” ດັ່ງນີ້ ຜູ້ມີກາລັກອັນຂອງຢ່າງແລ້ວ ມາອູ້ (ດ້ວຍອັນດິດ) ວ່າ “(ອ. ເວົາ) ຈັກເຫັນ
ຊຶ່ງພຣະອຸປ່ມາຍ” ດັ່ງນີ້ ເຫັນໄປອູ້ ເພື່ອກັນຂ້າວ ໃນຮະຫວ່າງແກ່ໜ້າທາງ ມາແລ້ວ, ຄັ້ນເມືອພຣະເຕຣວ ໄມ່ມາແລ້ວ ສູວິຫານນັ້ນ
ທີ່ຢາ, ເຂົ້າໄປແລ້ວ ສູວິຫາ ກວາດແລ້ວ ຊຶ່ງທີ່ເປັນທີ່ພັກໃນກລາງວັນ ຂອງພຣະເຕຣວ ຍັງນໍາເປັນເຄື່ອງລຳງັ້ງທີ່ເທົ່າ ໃຫ້ເຂົ້າໄປຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ
ປຸລາດແລ້ວ ຊຶ່ງອາສນະ ນັ້ນແລດູອູ້ຢ່າງ ຊຶ່ງໜ້າທາງເປັນທີ່ມາ ໆ

ອຕະສູລ ອາຄມນ່າກວ່ ປຸດວາ ປຈຸດຄມນໍ ກຕຸວາ ປຕຸຕົຈົວ່ ປົງດຸດເຫຼຸວາ “ນິລື່ທຳ ການເຫັນຕິ ເຕຣ ນິລື່ທາເປົດວາ ຕາລະນູ່
ອາຫາຍ ວິທີຕຸວາ ປານີ່ຍໍ ທຸດວາ ປາທේ ໂຮືບຕຸວາ ຕໍ ສາງກໍ ອາເນຕຸວາ ປາທມູເລ ຈປປຸຕົວາ “ການເຫັນ ອິນໍ ປຣົກບຸນ່າຕິ
ວຸດວາ ວິຫຍມາໂນ ອຸກສາລີ ໆ

ຄັ້ນນີ້ (ອ. ກົກ່ຽວ້ວ່ອງ ນັ້ນ) ອູ້ແລ້ວ ຊຶ່ງຄວາມເປັນຄືນອັນມາ (ແກ່ພຣະເຕຣວ) ນັ້ນ ກະທຳແລ້ວ ຊຶ່ງກະທຳຕ້ອນຮັບ ຢັບເລີກພະແລ້ວ
ຊຶ່ງປາຕຣແລະຈົວ່ ຍັງພຣະເຕຣວ ໄກ້ນ້ຳແລ້ວ (ດ້ວຍຄຳ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເຈົ້າ (ອ. ທ່ານ) ຂອງນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ຢູ່ເວົາແລ້ວ ຊຶ່ງຂໍ້ແກ່
ຕາລ ພັດແລ້ວ ຕາຍແລ້ວ ຊຶ່ງນໍາອັນບຸດຄລົງດືມ ລຳງແລ້ວ ຊຶ່ງທ້າ ທ. ນໍາມາແລ້ວ ຊຶ່ງຝ້າສ້າງ ນັ້ນ ວ່າໄວ້ແລ້ວ ດັ່ງນີ້ ໄດ້ຍືນພັດຍູ້ແລ້ວ ໆ

ອທ ນໍ ເຕົຣ ອາຫ “ສູງສະກຸນີຕ ມຢໍທ ຈຶວໍ ປຣິປຸນຸ້ນ, ຕຸວເມວ ປຣິກຸນຸ້າຕີ ພ

ຄວັງນັ້ນ ອ. ພຣະເກຣະ ກລ່າວແລ້ວ (ກະກິກຊູ) ນັ້ນ ວ່າ “ດູກ່ອນລັ້ງໜັກຂີຕ ອ. ຈຶວໍ ຂອງເຮົາ ເຕີມຮອບແລ້ວ, ອ. ເຮອນ້ຳເຖິວ ຈຶ່ງໃຊ້ສອຍ” ດັ່ງນີ້ ພ

“ການເຕ ມຍາ ລທທາກາລໂຕ ປົງຈາຍ ອຍໍ ຕຸມທາກເມວ ສລລັກຂີໂຕ, ປຣິໂກຄ ກໂຮຕາຕີ ພ

(ອ. ກິກຊູ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເຈີຍ (ອ. ພ້າສາກູກ) ນີ້ (ອັນກະປມ) ກຳທັນດແລ້ວ ເພື່ອທ່ານນັ້ນເຖິວ ຈຳເດີມ ແຕ່ກາລ (ແກ່ໆພ້າສາກູກ ນີ້) ອັນກະປມ ໄດ້ແລ້ວ, (ອ. ທ່ານ) ພອງກະທຳ ຜຶ່ງການໃຊ້ສອຍ” ດັ່ງນີ້ ພ

“ໂທ່າ ສູງສະກຸນີຕ, ປຣິປຸນຸ້ນ ເມ ຈຶວໍ, ຕຸວເມວ ປຣິກຸນຸ້າຕີ ພ

(ອ. ພຣະເກຣະ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນລັ້ງໜັກຂີຕ (ອ. ເຫຼຸ້ນ້ຳ) ຈົງຍົກໄວ້, ອ. ຈຶວໍ ຂອງເຮົາ ເຕີມຮອບແລ້ວ, ອ. ເຮອນ້ຳເຖິວ ຈຶ່ງໃຊ້ສອຍ” ດັ່ງນີ້ ພ

“ການເຕ ມາ ເວຳ ກໂຮຕ, ຕຸມທີ ປຣິກຸຕຸເຕ, ມຢໍທ ມຫປຸຜລ ກວິສຸສົຕີ ພ

(ອ. ກິກຊູ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເຈີຍ (ອ. ທ່ານ) ຈົງຍ່າກະທຳ ອຢ່າງນີ້, (ຄວັງນີ້ເມື່ອພ້າສາກູກ) ອັນທ່ານ ໃຊ້ສອຍແລ້ວ, ອ. ຜລອັນໄໝ່ງ ຈັກມື ແກ່ກະປມ” ດັ່ງນີ້ ພ

ອທ ນໍ, ຕສສ ບຸນບຸນ ກເຕະນະສຸສາປີ, ເຕົຣ ນ ອີຈຸດ ພ

ຄວັງນັ້ນ (ເມື່ອກິກຊູ) ນັ້ນ ແນ້ກລ່າວອູ້ ບ່ອຍ ພ, ອ. ພຣະເກຣະ ໄນປ່ຽນການແລ້ວ (ຜຶ່ງພ້າສາກູກ) ນັ້ນ ພ

ເຂວ່າ ໂສ ວິຊຍມາໂນ ຈົນຕາ ຈິນເຕີ “ອໍທ ເຕຣສສ ດີທິກາເລ ກາດີເນຍໂຍ ປພຸພື້ຕກາເລ ສທຸວິທາຣິໂກ, ເຂວ່າປີ ມຍາ ສທຸທີ ອຸປະໜາໂຍ ປຣິໂກຄ ນ ກາຕຸກາໂມ, ອົມສົມ ມຍາ ສທຸທີ ປຣິໂກຄ ອກໂຮນຸເຕ, ກີ ເມ ສມຄກາວນ, ດີທີ ກວິສຸສາມີຕ ພ

(ອ. ກິກຊູ) ນັ້ນ ຜູ້ຢືນພັດວູ້ແລ້ວເຖິວ ດິດແລ້ວ ອຢ່າງນີ້ ວ່າ “ອ. ເຮົາ ເປັນຫລານ ຂອງພຣະເກຣະ (ເປັນ) ໃນກາລ (ແກ່ໆເຮົາ) ເປັນຄຄທ້ລົດ ເປັນລັກທິວິທາຣິກ (ຍ່ອມເປັນ) ໃນກາລ (ແກ່ໆເຮົາ) ບວ່າຈຸດແລ້ວ, ແນ້ (ຄວັງນີ້ເມື່ອຄວາມເປັນ) ອຢ່າງນັ້ນ (ມື້ອູ້), ອ. ພຣະອຸປ້ມາຍ ເປັນຜູ້ໂຄຣເພື່ອອັນໄນ້ກະທຳ ຜຶ່ງການໃຊ້ສອຍ ກັບ ດ້ວຍເຮົາ (ຍ່ອມເປັນ), (ຄວັງນີ້ເມື່ອພຣະອຸປ້ມາຍ) ນີ້ ໄນກະທຳວູ້ ຜຶ່ງການໃຊ້ສອຍ ກັບ ດ້ວຍເຮົາ, (ອ. ປະໂຍ້ໜ້ນ) ອະໄວ ດ້ວຍຄວາມເປັນແທ່ງສມຄະ (ມື້ອູ້) ແກ່ເຮົາ, (ອ. ເຮົາ) ເປັນຄຄທ້ລົດ ຈັກເປັນ” ດັ່ງນີ້ ພ

ອັນສົສ ເອຕທໂຫລີ “ຖຸສູສະລາປີໂຍ ພຣາວໂສ, ກິນນຸ ໂພ ກຕວາ ດີທິງໂຕ ຫົວສຳສັນຕິ; ຕໂຕ ຈິນເຕີສີ “ອຸກົຈທຸດສາງັກ ອົກົກືນິຕຸວາ ເກົກ (P131) ເອີກິ່ນ ດານທີ່ສູສັນຕິ, ເອີກິ່ນ ນາມ ຂົງປັ້ງ ວິຊາຍຸນຸຕີ, ສູວໍາທຳ ວິຊາຕຳ ວິກົກືນິຕຸວາ ມູລຳ ກຣີສູສັນຕິ, ມູລີ ພູ ກຕວາ ເກົກ ປະປາບຕີ ອານເສູສັນຕິ, ສາ ເກົກ ປຸດຕຸຕົມ ວິຊາຍຸສູສັນຕິ, ອັນສົສ ມມ ມາຕຸລສົສ ນຳມົມ ກຕວາ ຈູ່ພໍາຍາແກ ນິສີທາເປີຕຸວາ ມມ ປຸດຕຸຕົມ ກຣີຍຸນຸຈ ອາຫາຍ ມາຕຸລ ວຸກິຕຸຕົມ ອາຄມີສູສັນຕິ, ອາຄຈຸດນົໂຕ ອຸນຫຼາມຄຸເຄ ມມ ກຣີຍ ວຸກິຂົມ ‘ອາແທີ ຕາວ ເມ ປຸດຕຸຕົມ, ວິກົກືນິຕຸວາ ນັນຕີ, ສາ ‘ກິນເຕີ ປຸດຕຸຕົມ, ເວີທີ ຍານກຳ ປາເຊທີຕີ ວຸກວາ ປຸດຕຸຕົມ ດໜເຫັນ ‘ອໍທຳ ເນສູສັນຕິ ນັນຕີ ສັນຫຼາເຮັດ ອສກໂກນຸຕີ ຈກກປາເທ ຈະຖາລສົສັນຕິ, ອັນສົສ ສົກົວ ອົກົກືນິຕຸວາ ຈັກກຳ ຄມີສູສັນຕິ, ອັນ ນຳ ‘ຕົວ ມມ ປຸດຕຸຕົມ ເນວ ມູຍໍ ອາທາລີ, ນຳ ສັນຫຼາເຮັດ ນາສກຸຂີ, ນາສີໂຕລີ ຕຍາຕີ ວຸກວາ ປົໂຕທາຍຸສົງລີຍາ ປິກູ້ຈີ ປ່ອຮີສູສັນຕິຕີ’

ຄຽ້ງນັ້ນ (ອ. ຄວາມຄິດ) ນັ້ນ ວ່າ “ອ. ກາຣຍ່ອຄວອງຊື່ເຮືອນ ເປັນສກພອັນບຸຄົຄລົງໃຫ້ດຳກຳອຸ່ນດ້ວຍດີໂດຍຢາກ (ຍ່ອມເປັນ), (ອ. ເຮາ) ກຣະກຳແລ້ວ (ຊື່ກຣມ) ອະໄຮທນອແລ ຜູ້ເປັນຄຸທໍ່ສົກເປັນແລ້ວ ຈັກເປັນອຸ່ນ” ດັ່ງນີ້ ໄດ້ມີແລ້ວ (ແກ່ກິກັບ) ນັ້ນ, ໃນລຳດັບ ນັ້ນ (ອ. ກິກັບ ນັ້ນ) ຄິດແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ເຮາ) ຂາຍແລ້ວ ຊື່ຜ່າສາງັກອັນມື່ອກແປດເປັນປະມານ ຈັກຮັບເອາ ຊື່ແມ່ແພະ ຕັ້ງໜຶ່ງ, ຊື່ອ ກົມ ແມ່ແພະ ທ. ຍ່ອມຄລອດ ພລັນ, ອ. ເຮາ ນັ້ນ ຂາຍແລ້ວ (ຊື່ລູກແພະ) ຕັ້ງຄລອດແລ້ວ ຕັ້ງຄລອດແລ້ວ ຈັກກຣະກຳ ໃຫ້ເປັນ ຕັ້ງຖຸນ, (ອ. ເຮາ) ກຣະກຳແລ້ວ ຊື່ຕັ້ງຖຸນ ທ. ໄທ້ມາກ ຈັກກໍາມາ ຊື່ປະບາບຕີ ດັ່ງນີ້, (ອ. ປະບາບຕີ) ນັ້ນ ຈັກຄລອດ ຊື່ບຸຕົຮ ດັ່ງນີ້, (ຄຣັນເນື່ອຄວາມເປັນ) ອີຍ່າງນັ້ນ (ມື້ອູ້ງ), (ອ. ເຮາ) ກຣະກຳແລ້ວ ຊື່ໜຶ່ງ ຂອງລູນ ຂອງເຮາ (ແກ່ບຸຕົຮ) ນັ້ນ (ຍັງບຸຕົຮ) ໄທ້ໜຶ່ງ ແລ້ວ ບນຍານໜ້ອຍ ພາເອາແລ້ວ ຊື່ບຸຕົຮດ້ວຍ ຊື່ກຣຍາດ້ວຍ ຂອງເຮາ ຈັກມາ ເພື່ອອັນໄກວ່າ ຊື່ລູງ, (ອ. ເຮາ) ເນື່ອມາ ຈັກລ່າວ ວ່າ ‘(ອ. ເຮົອ) ຈັກນຳມາ ຊື່ບຸຕົຮ ແກ່ເຮາ ກ່ອນ, (ອ. ເຮາ) ຈັກນຳໄປ (ຊື່ບຸຕົຮ) ນັ້ນ’ ດັ່ງນີ້ ກະກຣຍາ ຂອງເຮາ ໃນຮ່ວ່າງແກ່ໜ້າທາງ, (ອ. ກຣຍາ) ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ ‘(ອ. ປະໂຍ້ນ) ອະໄໄ ຂອງທ່ານ ດ້ວຍບຸຕົຮ, (ອ. ທ່ານ) ຈັກມາ, (ອ. ທ່ານ) ຈັກຂັບໄປ ຊື່ຍານໜ້ອຍ’ ດັ່ງນີ້ ຮັບເອາແລ້ວ ຊື່ບຸຕົຮ (ຄິດແລ້ວ) ວ່າ ‘ອ. ເຮາ ຈັກນຳໄປ (ຊື່ບຸຕົຮ) ນັ້ນ’ ດັ່ງນີ້ ໄນເອັນອຸ່ນ ເພື່ອອັນທຽງໄວ້ພ້ອມ ລັກທີ່ ໃນຮອຍ ແກ່ໜ້າລົ້ອ, (ຄຣັນເນື່ອຄວາມເປັນ) ອີຍ່າງນັ້ນ (ມື້ອູ້ງ), ອ. ລົ້ອ ຂຶ້ນແພະແລ້ວ ສູ່ລົ່ງ (ຂອງບຸຕົຮ) ນັ້ນ ຈັກໄປ, (ຄຣັນເນື່ອຄວາມເປັນ) ອີຍ່າງນັ້ນ (ມື້ອູ້ງ), (ອ. ເຮາ) ກລ່າວແລ້ວ (ກະກຣຍາ) ນັ້ນ ວ່າ ‘ອ. ເຮົອ ໄດ້ໃຫ້ແລ້ວ ຊື່ບຸຕົຮ ຂອງເຮາ ແກ່ເຮາ ທາມໄດ້ນັ້ນເຖິງ, (ອ. ເຮົອ) ໄນໄໝໄດ້ຈຳແລ້ວ ເພື່ອອັນທຽງໄວ້ພ້ອມ (ຊື່ບຸຕົຮ) ນັ້ນ, (ອ. ບຸຕົຮ ນັ້ນ) ເປັນຜູ້ອັນເຮົອໃຫ້ປັບຫາຍແລ້ວ ເປັນແລ້ວ’ ດັ່ງນີ້ ຈັກປະຫວາງ ຊື່ບຸຕົຮ ດ້ວຍດຳມາແກ່ປົກກັກ” ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ

ໂສ ເວັ່ນ ຈິນເຕີໂຕ ຈຸຕວາ ວິຊຍາໂນວ ເຕຣສ ສີສ ຕາລວນແງນ ປ່ອຮີ ແລ້ວ

(ອ. ກິກັບ) ນັ້ນ ຄິດອຸ່ນ ອີຍ່າງນີ້ ຍື່ນັດອຸ່ນທີ່ເຖິງ ປະຫວາງແລ້ວ ຊື່ຄື່ອງຍະ ຂອງພຣະເຕຣະ ດ້ວຍໜັ້ງແກ່ຕາລ ແລ້ວ

ເຕຣ ກິນນຸ ໂພ ອໍທຳ ສູງຮກທີ່ຕຸເຄຣວຕຸ ເຕຣ ປ່ອໂຕຕີ ອຸປະເຮົນໂຕ ເຕຣ ຈິນທີຕິຈິນທີຕິ ສພັ່ນ ດັ່ງນີ້ ມາຕຸຄາມສົສ ປ່ອຮີ ທາຕຸ ນາສກຸຂີ, ເອຕຸຕ ມ່ລຸລົກຕຸເຕຣສ ໂກ ໂໂສຕີ ອາຫ ແລ້ວ

ອ. ພຣະເຕຣະ ໄຄຣ່ຄວາມອຸ່ນ ວ່າ ‘ອ. ເຮາ ເປັນຜູ້ອັນລັ້ງຈັກຂີຕປະຫວາງແລ້ວ ທີ່ຄື່ອງຍະ (ຍ່ອມເປັນ) ເພະເຫດວຸ້ນໄຮທນອແລ’ ດັ່ງນີ້ ຈູ່ແລ້ວ (ຊື່ເຮົອງ) ທັ້ງປັງ ອັນ (ອັນກິກັບ) ນັ້ນ ທັ້ງຄິດແລ້ວທັ້ງຄິດແລ້ວ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ ‘ດູກ່ອນລັ້ງຈັກຂີຕປະຫວາງ (ອ. ເຮົອ) ໄນໄໝໄດ້ຈຳແລ້ວ ເພື່ອອັນໄກວ່າ ຊື່ກຣຍາປະຫວາງ ແກ່ມາຕຸຄາມ, ອ. ໂທະ ອະໄໄ ຂອງພຣະເຕຣະຜູ້ແກ່ (ມື້ອູ້ງ) (ໄນຫຼຸ) ນີ້’ ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ

ໂສ “ໂທ ນູ້ໂລມຸທີ, ປາຕ ກີ ເມ ອຸປະມາເຢນ ຈິນຕິຕຈິນຕິຕ, ກີ ເມ ສມຜາວເນາຕີ ຕາລວນໝັ້ງ ຈາກເຫດຕຸວາ ປລາຍືຕຸ ອາຮຖືໂຈ ໃນ”

(ອ. ກິກຊຸ) ນັ້ນ (ດິດແລ້ວ) ວ “ໂອ (ອ. ເຮົາ) ເປັນຜູ້ດີບຫາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ, ໄດ້ຍິນວ່າ (ອ. ເຮົອງ) ອັນ (ອັນເຮົາ) ທັ້ງດິດແລ້ວ ອັນພຣະອຸປະໜາຍ ຂອງເຮົາ ຮູ້ແລ້ວ, (ອ. ປະໂຍ້ໜ້ນ) ອະໄຮ ດ້ວຍຄວາມເປັນແທ່ສມຄະ (ມືອຢູ່) ແກ່ເຮົາ” ດັ່ງນີ້ ທີ່ແລ້ວ ຜົ່ງໜັງແທ່ຕາລ ເຮັມແລ້ວ ເພື່ອອັນໜີປີ ໃນ

ອັນ ນຳ ທຫຮສາມເນຣາ ອນຸພນຸ້ມືຕຸວາ ອາຫາຍ ສຕຸຕ ສນຸຕິກຳ ອາຄມີສຸ,

ຄວັງນັ້ນ ອ. ກິກຊຸໜຸ່ມແລະສາມເນຣ ຖ. ຕິດຕາມແລ້ວ (ຊື່ກິກຊຸ) ນັ້ນ ພາເອາແລ້ວ ມາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງພຣະຄາສດາ,

ສຕຸຕ ເຕ ກິກຊຸ ກິສວາ “ກີ ກິກຊາ ອາຄຕຕຸຕ, ເວໂກ ໂກ ກິກຊຸ ລຖໂຮທີ ປຸຈົຈີ ໃນ”

ອ. ພຣະຄາສດາ ທຽງເຫັນແລ້ວ ຊື່ກິກຊຸ ທ. ເຫລັ້ນໜັ້ນ ຕຣັສຕາມແລ້ວ ວ “ດູກ່ອນກິກຊຸ ທ. (ອ. ເຮົອ ທ.) ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ ເພຣະເຫຼຸໄຣ, ອ. ກິກຊຸ ຮູ່ປ່ານີ້ ອັນເຮົອ ທ. ໄດ້ແລ້ວ (ຫົວ້ວ)” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ອາມ ການເຕ; ອົມ ທ່ທ່ ອຸກກຳນຸ້ມືຕຸວາ ປລາຍນຸ່ຕ ດ່ເຫດຕຸວາ ຕຸມທາກໆ (**P132**) ສນຸຕິກຳ ອາຄຕມູ່ທາຕີ ໃນ”

(ອ. ກິກຊຸ ທ. ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ “ໜ້າແຕ່ພຣະອອງຄູ່ເຈີຢູ່ ພຣະເຈົ້າໜ້າ (ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ), (ອ. ຊ້າພຣະອອງຄໍ ທ.) ພາເອາແລ້ວ ຊື່ກິກຊຸ ໜຸ່ມ ນີ້ ຜູ້ກະຮັດໜຶ່ງແລ້ວຈຶ່ງໜີປີໂປ່ອຢູ່ ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງພຣະອອງຄໍ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ເວຳ ກີ ກິກຊຸຕີ ໃນ”

(ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສຕາມແລ້ວ) ວ “ດູກ່ອນກິກຊຸ ໄດ້ຍິນວ່າ ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ (ຫົວ້ວ)” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ອາມ ການເຕຕີ ໃນ”

(ອ. ກິກຊຸ ນັ້ນ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ “ໜ້າແຕ່ພຣະອອງຄູ່ເຈີຢູ່ ພຣະເຈົ້າໜ້າ (ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ)” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ກົມຕຸຕຳ ເຕ ກິກຊຸ ເວຳ ກາຣີຢີ ກມມີ ກຕົມ, ນຸ້ນ ຕ່ວ່ ອາຮຖ້ວຍສຸສ ເອກສຸສ ພຸຖ້ສຸສ ປຸດົຕົ ມາທີສສຸສ ນາມ ພຸຖ້ສຸສ ສາສເນ ປຸພື້ມືຕຸວາ ອຸດຕານໍ ໂສຕາປັນໂນຕີ ວ ‘ສກທາຄາມີຕີ ວ ‘ອານາຄາມີຕີ ວ ‘ອຣາຕີ ວ ‘ວທາເປີຕິ ວ ‘ນາສກຸງ; ກົມຕຸຕຳ ເວຳ ກາຣີຢີ ກມມມກາລີຕີ ໃນ”

(ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ “ດູກ່ອນກິກຊຸ ອ. ກຣມ ອັນໜັກ ອູ່ຍ່າງນີ້ ອັນເຮົອ ກຣະທຳແລ້ວ ເພື່ອອະໄຣ, ອ. ເຮົອ ເປັນບຸຕຣ ຂອງພຣະພຸທົຮເຈົ້າ ພຣະອອງຄໍທີ່ ຜູ້ມີຄວາມເພີ່ມຂຶ້ນປ່ອງປ່ານປ່ານ ເປັນ ບວ່າ ໃນພຣະຄາສນາ ຂອງພຣະພຸທົຮເຈົ້າ ທີ່ອ ຜູ້ເຊັ່ນກັບດ້ວຍເຮົາ ມີໃໝ່ຫົວ້ວ ໄນໄດ້ອ້າຈແລ້ວ ເພື່ອອັນ (ຍັງບຸດຄລ) ໄທ້ເຮັຍກ ຊື່ຕົນ ວ ‘ອ. ພຣະໂສດາບັນ’ ດັ່ງນີ້ ຫົວ້ວ ວ ‘ອ. ພຣະສກທາຄາມີ’ ດັ່ງນີ້ ວ ‘ອ. ພຣະອານາຄາມີ’ ດັ່ງນີ້ ຫົວ້ວ ວ ‘ອ. ພຣະອຫນັດຕີ’ ດັ່ງນີ້, (ອ. ເຮົອ) ໄດ້ກຣະທຳແລ້ວ ຊື່ກຣມ ອັນໜັກ ອູ່ຍ່າງນີ້ ເພື່ອອະໄຣ” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ອຸກາກົດຈົບໂສມື ການເຕີຕີ”

(ອ. ກົກົມ໌ ນັ້ນ ກຣາບຫຼຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພະວອງຄົ່ງເຈົ້າຢູ່ (ອ. ຂ້າພະວອງຄົ່ງ) ເປັນຜູ້ກະລັນຂຶ້ນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້

“ກືກາຮານ ອຸກາກົດຈົບສື່ຕີ”

(ອ. ພະຄາສດາ ຕັ້ງສາມແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຂົ້າ) ເປັນຜູ້ກະລັນຂຶ້ນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ ເພຣະເຫຼວອ່ໄຣ” ດັ່ງນີ້

ໂສ ວສສາວລິກສາງການ ລທຖທິວສໂຕ ປັບປຸງ ຢາວ ເກຣສ ຕາລວະແກ້ວນ ປ່າຍາ ສພິພ ທໍ ປວຕຸຕື່ ສົດຖາ
ອາຣອເຈຕຸວາ “ອີມິນາ ກາຮແນ ປລາໂຕສົມື ການເຕີຕີ ອາຫ”

(ອ. ກົກົມ໌ ນັ້ນ ກຣາບຫຼຸລແລ້ວ ຜຶ່ງເວົ້າວິ່ນໄປທ່ານ ນັ້ນ ທັງປວງ ຈຳເດີມ ແຕ່ວັນແທ່ງຜ້າສາງກວ່ານຸ່ມຄົດພື້ນຖາຍແກ່ກົກົມ໌ຜູ້ອ່ອງ
ຕລອດພຣະຊາ ທ. (ອັນຕະນ) ໄດ້ແລ້ວ ເພີ່ງໄຣ ແຕ່ອັນປຣະກຣະ ຜຶ່ງພຣະເດຣະ ດ້ວຍຂ້າແທ່ງຕາລ ແກ່ພະຄາສດາ ກຣາບຫຼຸລແລ້ວ ວ່າ
“ຂ້າແຕ່ພະວອງຄົ່ງເຈົ້າຢູ່ (ອ. ຂ້າພະວອງຄົ່ງ) ເປັນຜູ້ທີ່ໄປແລ້ວ ເພຣະເຫຼວ ນີ້ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້

ອີ ນຳ ສົດຖາ “ເອົາ ກົກົມ໌ ມາ ຈິນທີຍີ, ຈິຕຸຕີ ນາມເຕີ ທູເຮ ໂທນຸຕົມີ ອາຮມມຸນົນ ສມປັກຈົກຈາຕິກຳ, ຮາຄໂທສໂມຫພນຸ້ມນາ
ມຸຈຸຈັນທຸາຍ ວາຍມີຕຸ້ນ ວິກູ້ກົດຈົບສື່ຕີ ວຕວາ ອິນໍ ດາວໂຫຼວງ

ຄວັງນັ້ນ ອ. ພະຄາສດາ ຕັ້ງສາມແລ້ວ (ກະກົກົມ໌) ນັ້ນ ວ່າ “ດູກ່ອນກົກົມ໌ (ອ. ເຂົ້າ) ຈົນມາ, (ອ. ເຂົ້າ) ອ່າຍົກົດແລ້ວ, ຊື່ອ ອ. ຈິຕຸ ນັ້ນ
ເປັນຫຮຣມຈາຕຣັບພຣ້ມເລັກພາະ ຜຶ່ງອາຮມຄົນ ແມ່ນ້ອນມື່ອຍຸ່ງ ໃນທີ່ກລ (ຍ່ອມເປັນ), ອ. ອັນ (ອັນກົກົມ໌) ພຍາຍາມ ເພື່ອປະໂຍບ້ນແກ່
ອັນພັນ ຈາກເຄື່ອງຜູກຄືອວາຄະແລະໂກລະແລະໂມໜະ ຍ່ອມຄວາວ” ດັ່ງນີ້ ຕັ້ງສາມແລ້ວ ຜຶ່ງພຣະຄາຖາ ນີ້ ວ່າ